

Orxan Saffari

- *Gəl, zəng edək, camaatla məzələmək.*

- *Keçən dəfə söydülər də, tay bəsdı.*

- *Əşşi, səndəki, söysünlər də. Üzümüzə söymürlər, tanıyırlar ki?*

... Düzü, belə şeylərdən bir

bir şeylə qarşılaşırım. Dostum mənə baxır həyəcanlanır, mən də ona. Bir-birimizə işarə edirik ki, nə deyim? az qala dəstəyi də atırdım üstünə...

Tez özümü toplayıb cavab verdim;

- *Sinif yoldaşdır, xala, Elnur..*

Həyəcandan öz adımlı da demədim. Həm də nə olar olmaz deyə, guya bir az da ehtiyat elədim..

- *Bıy, bağışla bala, səsin dəyişib, tanımadım. Anan necədi?*

Həm həyəcanlanıram, həm də özümü yandırma-yıb cavablar verirəm. Artıq gecdi. Hələ bir azdan Aytən də gələcək..

- *Yaxşıdı, xala, salam deyir o da deyib, bəlkə sonra zəng edim, Aytən gələndə, dərslərin yerini so-*

Dedim, yəqin, ağzından çıxanı deyib, telefonu söndürürük..

- *hihih - Aytən güldü...*

o kürəyimin arasından bir nəğmə kimi ötüb keçən tər təzədən keçib bədənimə sızlatdı. Anında beynimdə xəyallar canlandı. Aytənlə görüşürük, görəsən, gözəl qızdı? Sevəcək məni?....

- *Həqiqətən bağışla Aytən, bilmirdim belə olacaq-özümü toplayıb dedim..*

- *Eybi yox, amma gözələ bir azdan danışaq- yavaşca dedi..*

- *Nömrəni bilmirəm axı, ağluma gəlmi yazdım deyəndə nömrələrini dedi.*

491 04 86...

- *Yaxşı, Aytən, telefonun başında zəngini gözləyirəm..*

- *Dəstəyi yerə qoyan kimi telefon sevgimə mənfurcasına şahidlik edən dostumla həyəcanlı danışmağa başladım..*

- *Oydaaa, bu nədi idi? hihih i ,*

ğumuza qədər, nələri sevib sevmədiyimizi də.

Beləcə, həmin gün Aytənlə bir xeyli danışdıq, amma nə o görüşək dedi, nə də mən. Utandırdıq..

Aytənin oxuduğu məktəb şəhərdə idi. Hər gün onunla bağlı xəyallar qururam, hər gün saatlarla danışırıq. İndi düşünürəm, necə də gözəl idi.. Dostum da hər gün soruşur, amma bu, bir az da pisimə gedirdi..

- *Aytən, görüşək, səni görmək istəyirəm- danışdığımız günlərin birində dedim. Daha doğrusu, sonuncu danışığımız oldu həmin gün..*

- *Mən də istəyirəm, amma utanıram, Elnur..*

Həə. Bu qədər danışsaq da, mən ona adımlı başqa olduğunu demədim. İlk başda istəyirdim, amma o, məni bu adla sevmişdi deyə, ürəyim gəlmədi. Elə bildim, adımlı Elnur olmadığını desəm, daha mənimlə danışmayacaq. Axı, o Elnuru sevirdi...

Həm də, g ö -

az qorxurdum da. Birdən polisə verərlər, birdən nəşə olar. Həm də, elə həmin ərəfələrdə dayım oğlunu buna görə polislər tutmuşdu da. Amma biz ona baxanda toya zədə getməli idik. Sən götür, zəng elə polisə, denən ki, Neftçilərdə körpünün altında bomba var. Aləm dəymişdi bir-birinə.

Bu hadisəni də yanımdakı dostuma danışanda "ə, biz polisə zəng eləmirik ki. Heç nə olası deyil. Birinci dəfə deyil ki, edirik" dedi, açığı, bir az özüm də meylliyəm deyə razılaşdım....

Yəqin ki, o dövrün telefon manyakı olanlar var aranızda.. Maraqlı idi amma. Müasir texnologiya burulğanında açığı, belə həyəcanlı hadisələrə ehtiyac da duyuram..

Dostumla həmişə ki kimi ağzımıza gələn nömrələrə zəng edib, filankəs burdadı, filankəsi olar? deyib özümüzü belə bir əyləncə qururduq. Amma bir dəfəsində başqa cür oldu.

- *Alo, salam, xala, Aytəni olar?- danışanın səsinədən yaşlı qadın olduğunu hiss edib belə dedim.*

Cavab məni əməlli həyəcanlandırdı;

- *Aytən hamamdadı, kimsən bala?*

İlahi, bu nə idi? İndi nə deyim? İlk dəfədir ki, belə

r u -
ş a c a q d ı m
o n s u z d e d i m .

- *Sən də salam de anana, yox, gəldi Aytən, ala danış deməyi ilə kürəyimin arasından soyuq bir tər necə getdisə...*

- *Hə, Elnur, necəsən, yenə cədvəli götürməmişən sən, avara?- Aytənin səsi telefonun o başından ayaqlarımı əsdirdi..*

Dostum isə qıraqdan səsinə tutub gülür, əli ilə danışmağımı işarə edirdi..

- *Alo, səsin gəlmi, Elnur..*

- *İlahi nə cavab verirəm axı? - içimdə deyib, Aytənə artıq bir cavab verməli olduğuma ayıldım..*

- *Hə, Aytən, sabahın dərslərini soruşacağdım..*

- *Elnur sənsən? səsinə nə olub?- sözüdüən sonra anladım ki, danışan artıq mən deyiləm..*

- *Amma artıq bu oyunu uzatmağın bir adı yox idi. Telefonu söndürməyə də qorxdum. Birdən nömrə yazandısa telefon? Həm də, qorxsam belə, bir az da özüm istəmirdim, danışmaq istəyirdim..*

- *Aytən, bağışla, mən elə belə zəng vurmuşdum, səni tanıyıram, bilmədən oldu, xalaya heç nə deyə bilmədim- dedim...*

n e y l ə -
y ə k , ə ?

- *Orxan, ver mən də danışım-dostum dedi.*

Açığı, qəzəbləndim. Beynimdə necə saf xəyallar qurmuşdum, ver mən də danışım nədi? Etiraz elədim. Amma onun da xətrinə dəyməyəcək formada. Yoxsa, sonra deyərdi ki, telefonda danışdığım bir qıza görə mənə elədiyən hərəkətə bax!

Dostumla necə danışsaq, nə deyəcəyimin planlarını qurduq. Harda olsa zəng edəcəkdii..

Bəs birdən etməsə?- içimdə dedim

Özüm də cavab verdim;- Yox əşşi, Aytən eləməz elə. Zəng vürməsə, elə niyə desin? hazır söyüb söndürərdi də. Səsimdən xoşu gəldi onun da- deyirdim ki, zəng gəldi.

Aytəndi....

- *Alo, salam-utana-utana cavab verirəm, təzədən bir də üzr istəyirəm, beləcə danışırıq.*

Nə danışacaq ki? Harda oxuyursan, harda qalırısan, görünüşün necədi, səsin nə qəşəngdi, neçənci sinifdə oxuyursan, hətta ən yaxşı hansı dərsləri oxudu-

rüşmək istəməməyinin səbəbini həm utanmaq olduğunu dedi, həm də dedi ki, qorxuram, məni bəyənməzsən, çirkinəm...

Nə illah elədimsə, olmadı. Yalan- gerçək daha bu nömrəyə zəng çatmaya-cağını da dedi. Deyəsən, telefon xəttləri dəyişəcəkdi.. Amma zəng edəcəyini də dedi..

Mən çox gözlədim, zəng gəlmədi..

Hər axşam yenə başqa-başqa nömrələrə zəng edirdim ki, bəlkə bir ümid yenidən onlara düşsə bilərəm. Düşmədim.. Məktəblərinə qədər getdim, görmədim. Görmədim deyəndə, bilmirdim. Amma həmin məktəbdə oxuyan bütün çirkin qızlara baxdım. Görəsən, hansı çirkindi Aytən? Ən çirkin qızları görəndə onun olmağını istəmirəm. İndi hərdən düşünürəm, görəsən, Aytən nə edir, gözəlləşibmi?!

Telefon əhvalatı